

Sordesa a l'adolescència i amistats

11/2009 - Psicologia.

Els processos d'adquisició del llenguatge oral són necessàriament diferents als nens amb sordesa de naixement, encara que això no els impossibilita d'interactuar amb els seus companys d'escola que no pateixen sordesa. El treball exposat en aquesta tesi doctoral, estudia les relacions d'amistat dins dels diferents grups d'adolescents amb sordesa i oients considerant, per exemple, els temes més freqüents de conversa entre ells. Els resultats mostren una normalització important de les relacions d'amistat entre els adolescents sords i oients, encara que sembla que els joves de major edat es troben en un cert desavantatge social.

La sordesa de naixement, severa i pregona, comporta l'adquisició del llenguatge oral per procediments sovint diferents a com ho fa l'infant oient i, en ocasions, depenent de les característiques individuals i de les condicions educatives, comportarà també cert dèficit en la competència del llenguatge oral.

Per altra part, els infants i adolescents amb sordesa de Catalunya estan majoritàriament escolaritzats en centres ordinaris i en modalitat comunicativa oral. Aquest model educatiu implica que, en algunes ocasions, l'alumnat amb sordesa coneix altres companys sords en el centre escolar; tot i que, en moltes ocasions, la interacció social quotidiana es desenvolupa només amb companys d'escola oients.

El treball planteja la comparació entre un grup de vint adolescents amb sordesa i un grup de vint adolescents oients i té com objectius conèixer les relacions d'amistat d'aquests adolescents, verificar semblances i diferències entre adolescents sords i oients, i identificar les variables que influeixen en l'amistat.

El treball parteix de tres eixos, de l'anàlisi d'una entrevista individual entorn a l'amistat, feta als diferents adolescents de la mostra, l'anàlisi de la posició sociomètrica d'aquest alumnat, dintre del grup – classe i, finalment, l'anàlisi dels temes més freqüents de conversa en els diferents entorns socials dels joves. També té en compte la influència de diferents variables, tal com les variables socio demogràfiques, psicolingüístiques i educatives en els eixos analitzats.

La principal conclusió de la tesi és que els resultats mostren, en general, una important normalització en les relacions d'amistat i socials entre els adolescents sords i altres adolescents, tant oients com sords. Tot i així, s'identifica un grup reduït d'adolescents amb sordesa, de major edat, amb menor interacció social; en aquests casos, conèixer i establir relacions d'amistat amb altres adolescents també sords pot facilitar i enriquir la vida social d'aquests joves. Quant a les variables analitzades, els aspectes pragmàtics del llenguatge, és a dir la comunicació i la gestió de la conversa, mostren una clara influència en l'amistat i la posició social a classe, entre l'alumnat amb sordesa.

Mireia Rom Sedó

Fundació Universitària del Bages

"Les relacions socials entre iguals i l'amistat en l'adolescent amb sordesa, escolaritzat en centres ordinaris en modalitat educativa oral". Tesi doctoral presentada per Mireia Rom Sedó, dirigida per Núria Silvestre i Benach, i llegida el 26 de gener de 2009, a la Facultat de Psicologia de la UAB.